II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE
af 17. december 2001
om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»Pericles«-programmet)

(2001/923/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktaten pålægger Fællesskabet at træffe de nødvendige foranstaltninger til en hurtig indførelse af euroen som fælles valuta.

(2) I sin henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse [4] opfordrede Den Europæiske Centralbank (ECB) Kommissionen til at etablere et samarbejde om bekæmpelse af falskneri af euromønter og -sedler og foreslog, at Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne overvejer muligheden for at gennemføre eventuelle andre foranstaltninger til at styrke bekæmpelsen af falskmøntneri.

(3) I sin meddelelse af 22. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri oplyste Kommissionen, at den overvejer mulighederne for at iværksætte en foranstaltning for alle, der medvirker til forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri, som skulle gøre det muligt at fastlægge retningslinjerne for kommende planlægning.

(4) Rådet udstedte den 28. juni 2001 forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri [5], som omhandler udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand, herunder ydre aspekter af beskyttelsen af euroen samt de finansielle institutters forpligtelser til at tage falske penge ud af omløb, og tilsigter at fastlægge en generel samarbejdsramme inden indførelsen af eurosedler og -mønter i 2002, samt forordning (EF) nr. 1339/2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta [6].

(5) De hidtidige konsultationer og erfaringer viser, hvor vigtigt det er på fællesskabsplan at gennemføre et langsigtet specifikt og tværfagligt program til supplering af foranstaltningerne på nationalt plan. De to ovennævnte forordninger bør derfor suppleres med vedtagelse af et handlingsprogram, der tager sigter på at øge bevidstheden hos alle, der medvirker til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, ved at iværksætte foranstaltninger, der navnlig omfatter udveksling af oplysninger og af personale samt teknisk, videnskabelig og uddannelsesmæssig bistand. Programmet støtter og supplerer medlemsstaternes indsats i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i medfør af traktatens artikel 5.

(6) Det bør sikres, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem dette EF-handlingsprogram, der specifikt handler om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, og andre eksisterende eller kommende programmer og aktioner.

[1] EFT C 240 E af 28.2.2001, s. 120.
[2] Udtalelse afgivet den 13.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
[3] EFT C 293 af 19.10.2001, s. 3.
[4] EFT C 11 af 15.1.1999, s. 13.
[5] EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.
[6] EFT L 181 af 4.7.2001, s. 11.

(7) Uden at det berører ECB's rolle med hensyn til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, foranstalter Kommissionen i det ved forordning (EF) nr. 1338/2001 nedsatte rådgivende udvalg konsultationer med de berørte aktører (navnlig de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, ECB og Europol) om vurderingen af behovene for at beskytte euroen, især for så vidt angår udveksling, bistand og uddannelse, med henblik på gennemførelsen af dette program.

(8) Fællesskabet bør fremme samarbejde med tredjelande og internationale organisationer om beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri.

(9) Der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [1] for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten.

(10) Nærværende afgørelse er ikke til hinder for initiativer, som måtte blive truffet i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, med henblik på udarbejdelse af programmer, vedrørende strafferetlige aspekter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

1. Ved denne afgørelse fastlægges et EF-handlingsprogram, som støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger og de eksisterende og kommende programmer med henblik på at beskytte euroen mod falskmøntneri.

2. Dette handlingsprogram benævnes »Pericles«-programmet. Det er gældende i perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2005.

3. Gennemførelsen og evalueringen af programmet sker i overensstemmelse med artikel 5 til 13.

Artikel 2

Programmets målsætninger

1. EF-handlingsprogrammet tager sigte på at beskytte euroen mod falskmøntneri under anvendelse af de forskellige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3. Det tager hensyn til tværnationale og tværfaglige aspekter. Det tager specielt sigte på at sikre overensstemmelsen mellem foranstaltningerne og, på grundlag af overvejelser om god praksis, at garantere en ensartet beskyttelse under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters særlige traditioner.

2. Programmet har bl.a. til formål:

a) at bevidstgøre de berørte ansatte om den nye valutas fællesskabsdimension (både som reservevaluta og valuta for internationale transaktioner)

b) at virke som katalysator — gennem forskellige egnede metoder, såsom praktikophold, workshops eller deltagelse af gæsteundervisere i de nationale uddannelsesforanstaltninger og udveksling af ansatte — med henblik på at tilskynde til et tættere samarbejde mellem strukturer og de berørte ansatte, opbygning af gensidig tillid og af et tilfredsstillende gensidigt kendskab til bl.a. aktionsmetoder og problemer

c) at samordne undervisernes indsats på et højt niveau, under overholdelse af de nationale operationelle strategier

d) at udbrede kendskabet til de relevante fællesskabsbestemmelser og -instrumenter og relevante internationale bestemmelser og instrumenter.

Artikel 3

Foranstaltningernes indhold

1. Indholdet af uddannelsen og af den operationelle støtte, baseret på en tværfaglig og transnational strategi, omfatter, foruden sikkerhedsaspekter, udveksling af oplysninger, bl.a. tekniske og strategiske, samt teknisk og videnskabelig bistand.

2. Udvekslingen af oplysninger på fællesskabsplan omhandler især metoder til kontrol og analyse for:

a) at evaluere de økonomiske og finansielle konsekvenser af falskmøntneriet

b) databasernes funktion

c) anvendelse af værktøjer til afsløring, bl.a. edb-applikationer

d) undersøgelses- og efterforskningsmetoder

e) videnskabelig bistand (bl.a. videnskabelige databaser, teknologiovervågning og iagttagelse af nyskabelser)

f) varslingssystemernes funktion

g) tilknyttede spørgsmål, såsom rækkevidden af meddelelsesforpligtelsen

h) beskyttelse af personoplysninger

i) de forskellige aspekter af samarbejdet

j) beskyttelsen af euroen uden for EU

k) forskningsaktiviteter

l) tilrådighedsstillelse af særlig operationel ekspertise.

Disse udvekslinger af oplysninger kan ske gennem forskellige foranstaltninger, såsom afholdelse af workshops, møder og seminarer og en målrettet politik med praktikophold og udveksling af ansatte.

[1] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

3. Den tekniske, videnskabelige og operationelle bistand omfatter især:

a) enhver foranstaltning, der gør det muligt på fællesskabsplan at opbygge pædagogiske værktøjer (samling af EU-lovgivningen, informationsbrev, manualer, glossarer og leksika, databanker, bl.a. vedrørende videnskabelig bistand, teknologiovervågning) eller edb-hjælpemidler (såsom programmel)

b) undersøgelser af tværfaglig og transnational art

c) udvikling af instrumenter og tekniske metoder til støtte for afsløringsaktiviteter på fællesskabsplan.

Artikel 4

Foranstaltningernes og bidragenes adressater

1. Foranstaltningerne er bl.a. rettet imod:

a) ansatte inden for de tjenester, der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri (især politiet og skattevæsenet, afhængigt af opgavefordelingen på nationalt plan)

b) ansatte inden for efterretningsvæsenet

c) repræsentanter for de nationale centralbanker, møntanstalterne og andre finansielle formidlere (bl.a. hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser)

d) repræsentanter for handelsbankerne (bl.a. hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser)

e) dommere og jurister, der er specialiseret på området

f) enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe (såsom handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til små og mellemstore virksomheder, handlende og transportvirksomheder).

2. Ud over Kommissionens bidrag vil nedenstående parter blive opfordret til med deres respektive sagkundskab at bidrage til gennemførelse af EF-handlingsprogrammets målsætninger:

a) de nationale centralbanker og ECB, bl.a. hvad angår systemet til overvågning af forfalskning (CMS)

b) de nationale analysecentre og de nationale møntanalysecentre

c) Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) og de nationale møntanstalter

d) Europol og Interpol

e) de nationale centralkontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i artikel 12 i den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 i Genève [1] og de andre tjenester, der er specialiseret i forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri

f) specialiserede organer, der beskæftiger sig med f.eks. reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører

g) ethvert andet organ, som besidder en særlig sagkundskab, herunder i givet fald i tredjelande, specielt kandidatlande.

Artikel 5

Sammenhæng og komplementaritet

1. Gennemførelsen og koordineringen af programmet sker i et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Ved koordineringen tages der også hensyn til foranstaltninger, der iværksættes fra anden side, bl.a. af ECB og Europol.

2. Kommissionen sørger, bl.a. af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning, for at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem dette EF-handlingsprogram, der specifikt handler om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, og andre eksisterende eller kommende programmer og aktioner.

Artikel 6

Referencebeløb

Det finansielle referencegrundlag til gennemførelsen af EF-handlingsprogrammet for den i artikel 1, stk. 2, omhandlede periode er på 4 millioner euro.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 7

Internationalt samarbejde

Programmet er, under hensyntagen til udbredelsen af eurosedler og -mønter, til de operationelle behov, til vurderingen af truslen og risikoanalysen, åbent for deltagelse af de associerede ansøgerlande i overensstemmelse med betingelserne i associeringsaftalerne eller tillægsprotokollerne hertil vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande.

Desuden er programmet om nødvendigt og i det omfang, der er disponible bevillinger på fællesskabsbudgettet, åbent for tredjelande på de betingelser og vilkår, der aftales med disse lande.

Artikel 8

Finansielle bestemmelser for workshops, møder og seminarer

1. For de i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, omhandlede workshops, møder og seminarer, der er organiseret af Kommissionen

[1] Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

a) afholder Fællesskabet:

i) rejse- og opholdsudgifter i en anden medlemsstat for deltagende ansatte og almindelige udgifter i forbindelse med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger

ii) udgifter til publicering og oversættelse af pædagogiske værktøjer, der anvendes i forbindelse med disse foranstaltninger

b) afholder medlemsstaterne:

i) udgifter i forbindelse med indledende og videregående uddannelse af deres ansatte, bl.a. for så vidt angår teknisk uddannelse

ii) visse logistikomkostninger i forbindelse med workshops, møder og seminarer, der med fællesskabsfinansiering afholdes på deres territorium (såsom transfers, tilrådighedsstillelse af lokaler og/eller tolkefaciliteter).

2. Når de i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, omhandlede workshops, møder og seminarer afholdes i fællesskab med andre partnere såsom EBC, Europol eller Interpol deles udgifterne hertil. Disse partneres bidrag kan bestå i naturalier, forudsat det er betydeligt. Hver partner afholder under alle omstændigheder rejse- og opholdsudgifter for egne deltagere.

Artikel 9

Finansielle bestemmelser for udveksling af ansatte

1. Fællesskabet afholder udgifterne i forbindelse med, at ansatte fra en medlemsstat deltager i de i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, omhandlede praktikophold eller udvekslinger, når disse aktiviteter finder sted inden for rammerne af gennemførelsen af de i artikel 2 omhandlede målsætninger.

2. Udgifterne i forbindelse med deltagelse af ansatte fra medlemsstaterne i praktikophold eller udvekslinger, som foranstaltes uden for programmet, afholdes dog af medlemsstaterne.

Artikel 10

Finansielle bestemmelser for bistand

1. Under ordningen for medfinansiering afholder Fællesskabet indtil 70 % af udgifterne til den operationelle bistand, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, specielt:

a) udgifter til udformning og fremstilling af pædagogiske værktøjer og af edb-applikationer og tekniske instrumenter af europæisk interesse

b) udgifter til undersøgelser, f.eks. af sammenlignende ret, vedrørende beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

Hvis der er tale om et initiativ fra Kommissionens side, kan finansieringen af sådanne foranstaltninger vedrørende operationel støtte dog undtagelsesvis udgøre 100 %.

2. Medlemsstaterne afholder dog alle udgifter til nationale elementer i de pædagogiske værktøjer og kommunikations- og informationsudvekslingssystemerne, dvs. de nationale databaser, som udgør en del af systemerne, nettilslutningerne mellem fællesskabselementerne og de nationale elementer, samt det programmel og maskinel, som hver medlemsstat måtte anse for hensigtsmæssigt for at få det fulde udbytte af systemerne overalt i sin administration.

Artikel 11

Finansielle bestemmelser for eksterne foranstaltninger

Under overholdelse af betingelserne i artikel 7 kan Fællesskabet, ud over at afholde omkostningerne ved deltagelse af ansatte fra tredjelande i de i stk. 1 omhandlede workshops, møder og seminarer, medfinansiere indtil 70 % af udgifterne til uddannelsesforanstaltninger på et tredjelands territorium samt foranstaltninger til operationel bistand i disse lande.

Artikel 12

Projektets forelæggelse og udvælgelse

1. Projekter under programmet kan foreslås af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller af Kommissionen.

Medlemsstaterne forelægger højst ét projekt om året (workshops, møder og seminarer, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, andet afsnit). Der kan også forelægges supplerende projekter vedrørende praktikophold og udvekslinger eller bistand.

2. Kommissionen udvælger de projekter, der forelægges af medlemsstaterne, og projekter på dens eget initiativ, efter følgende kriterier:

a) overensstemmelsen med programmets målsætninger som omhandlet i artikel 2

b) den europæiske dimension, herunder samarbejdet med specielt ECB og Europol

c) komplementariteten med tidligere, igangværende eller kommende projekter

d) arrangørens kapacitet til at gennemføre projekter

e) projektets kvalitet og dets omkostningseffektivitet

f) størrelsen af det beløb, der ansøges om, og hvorledes det står i relation til de forventede resultater

g) de forventede resultaters indvirkning på gennemførelsen af programmets målsætninger.

De projekter, der bliver udvalgt, vil være dem, der svarer bedst til ovennævnte kriterier.

3. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne.

Artikel 13

Overvågning og evaluering

1. Modtagerne af støtten til de udvalgte projekter forelægger Kommissionen en årsrapport.

2. Når projekterne er afsluttet, evaluerer Kommissionen den måde, hvorpå de er gennemført, og deres virkning med henblik på at bedømme, om de oprindeligt fastsatte målsætninger er opfyldt.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

a) senest den 30. juni 2005, en i forhold til programmets administrator uafhængig evalueringsrapport om programmets relevans og effektivitet og en meddelelse om, hvorvidt dette program bør videreføres og tilpasses, ledsaget af et relevant forslag.

b) ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest den 30. juni 2006 en detaljeret rapport om programmets gennemførelse og resultater, som bl.a. omhandler merværdien i kraft af fællesskabsbistanden.

Artikel 14

Anvendelse

Denne afgørelse får virkning i de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.

Artikel 15

Virkning

Denne afgørelse får virkning fra datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2002.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2001.

På Rådets vegne

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Formand